Р Е Ш Е Н И Е
№ 34419

гр. София, 21.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 64 състав,** в публично заседание на 23.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **2646** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „СМЕЛАДИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22221324001811-091-001/30.10.2024 г., мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят оспорва определените задължения. Твърди, че РА е нищожен, в противоречие с изискванията за териториална компетентност. Заповедите за възлагане на ревизията /ЗВР/ и РА са подписани от некомпетентни органи – не е поставен подпис за лицето, което ги е издало, няма отбелязване за подписване с квалифициран електронен подпис. Ако е последното – това обстоятелство следва да се докаже посредством удостоверение по чл. 24 ЗЕДЕП. В този смисъл е и чл. 3, т.12 от регламент № 910/2014 г. на ЕС и на Съвета, като следва да се установи безспорна свързаност между издателя и ел.подпис. В случая е налице липса на квалифицирано валидиране от издателя на ел.подпис към датата на всеки един от оспорените документи, съгласно изискванията на Приложение 1 към Регламента.

„Алтернативно“ твърди, че не са връчени всички описани в РА доказателства, заедно с връчването на самия РА. Изложил е подробни възражения срещу РД, които не са разгледани подробно. Не са предприети необходимите действия за установяване на релевантните факти. Приобщаването на отговори от процедури за взаимна помощ твърди, че не е основание, за да се

приеме, че не е налице реална доставка. Неизяснената фактическа обстановка е довела до неправилни изводи. Не е извършено посещение на място, а комуникацията е извършена по ел.път. Не са посетени декларираните складове. Постъпващата в склада стока не е съответствала на количествата по фактурите поради размера на контейнерите. Стоката, която не е могло да бъде натоварена на един камион постъпва в склада с последваща доставка. Възможно е в един и същи ден да постъпят два камиона, които превозват стоки по няколко фактури. Правени са множество проверки, поради което се твърди, че не е могло да се изнесе стока от склада без знанието на органа по приходите. За всяко изнасяне е попълван данъчен документ. Не е възможно да се формират такива разлики, каквито се сочат в РА. Именно иззетите стоки от склада формират и липсите на количества. Не е извършена съпоставка с иззетите стоки по реда на предварителното обезпечение. Допустимо е да има отклонения поради липса на възможност за цялостно преброяване.

Оспорва и изцяло констатациите на приходните органи относно определянето на продажна цена, върху която е начислен ДДС. Оспорва приетата надценка от 212,41%, като не е взето предвид различията между отделните стоки, както и количествата, които се продават от всяка една от стоките. Данъчната основа е пазарната цена само когато е между свързани лица, в противен случай следва да се приложи чл. 26 ЗДДС. За установяване размера на стоката, надценката и т.н. са необходими специални знания, каквито не са използвани в ревизионното производство.

В случая органите по приходите са приели наличието на укрити приходи и оттам е приложил особения ред по чл. 122 ДОПК, въпреки че е подадена декларация за съответните периоди. Не е ясно дали е спазен чл. 115 ДОПК като са изискано достъп до автоматизираните счетоводни продукти. Не ясно дали са изчерпани всички възможности за събиране на доказателства за продажни цени на отделни фактури, за да се сравнят те с покупните цени по фактури за доставки. Не са установявани единични цени, нито средни надценки по отделни видове стоки.

По отношение на данъчния кредит относно доставчика „КРАМЕР МИЛК“ ЕООД. Изводите на ревизиращите органи са лишени от логика – как е продадена стока, която не е получена и същевременно се дължи ДДС. Не е извършено необходимото посещение на складовете и счетоводството на дружеството, за да се изясни фактическата обстановка. Необходимо е да се докаже данъчна измама, за да се откаже данъчен кредит, а не може да се откаже поради липса на реалност на доставките. Следва да се вземе предвид, че предметът на доставките на този доставчик е обвързан с дейността на жалбоподателя.

В съдебно заседание поддържа, че е налице произвол – три пъти се изземва стока, която е на склад в Митниците. Налице са данни, че стоката е налична, а надценката от 250 процента е недоказана. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“. [населено място] при Централно управление на НАП не взе становище по жалбата.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта.

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Относно фактите.

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ от 11.04.2024 г., издадена от началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., оправомощена със заповед № З-ЦУ-2303/6.11.2023 г. на зам. директора на НАП. Издадена е и заповед за изменение от 9.7.2024 г. Постановено е ревизията да се извърши за периодите от 7.9.2023 г. до 31.3.2024 г. и от 1.4.2024 г. до 31.5.2024 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ от 19.9.2024 г., срещу констатациите на който е подадено писмено възражение, прието за процесуално допустимо, но е отхвърлено като неоснователно..

Ревизията е приключила с РА № Р-22221324001811-091-001/30.10.2024 г., издаден от началник сектор „Ревизии“ - орган, възложил ревизията и главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията.

Установени са допълнителни задължения за ДДС в размер на 378 427,51 лв. за периоди м. март, април и май 2024 г. и са начислени лихви от 23 918,07 лв.

Дружеството е било получател на стоки от ВОП от гръцки, италиански и полско дружества. В том 1 от стр. 324 до стр.378 са приложени документи на дружествата без превод на български език – фактури с придружаващи документи и протоколи, опаковъчен лист, ЧМР-та и други, свързани с доставките.

С.” ЕООД е получател на стоки от Вътрешнообщностно придобиване /ВОП/ от гръцкото дружество STANNET MONOPROSOPI IKE и издадени протоколи по реда на чл.117 от ЗДДС за самоначисляване на ДДС, като са издадени фактури, видно от заключението по ССЕ, на обща стойност 464761,24 лв. В заключението по ССЕ са описани по номер, дата на издаване, предмет, количество/бр., ед.цена и обща стойност.

По същия начин се установява, че „Смеладия” ЕООД е получател на стоки от Вътрешнообщностно придобиване /ВОП/ от гръцкото дружество Pensula LTD и издадени протоколи по реда на чл.117 от ЗДДС за самоначисляване на ДДС на обща стойност 156713,14 лв.

„Смеладия” ЕООД е получател на стоки от Вътрешнообщностно придобиване /ВОП/ от италианските дружества: IMPRESA ALFANO SRIR и „QNC SRL” и издадени протоколи по реда на чл.117 от ЗДДС за самоначисляване на ДДС на обща стойност съответно от 98019,57 лв. и от 35689,99 лв.

„Смеладия” ЕООД е получател на стоки от Вътрешнообщностно придобиване /ВОП/ от полското дружество Z.P.U.H SENSO по фактура [ЕГН] от 18.04.2024 г., на стойност 92991,50 лв.

Освен от ВОП „Смеладия” ЕООД е получател на стоки и от български дружества: "КРАМЕР МИЛК" ЕООД на стойност 219860,00; "ЛОУ ЛОУ" ЕООД на стойност от 84995,48 лв.;

"РУМИ-07" ЕООД на стойност от 13370,00 лв. и "ДИМА СТИЛ ФЕШЪН" ООД на стойност от 14920,00 лв., "РЕНТАКОМС" ЕООД на стойност от 14789,00 лв., "ТРАКС ВАЙ ЕКСПОРТ" ЕООД на стойност 14681,00, „Писюй 5111” ЕООД, на стойност 2810,00 лв. „О.А.Д.” ЕООД, на стойност от 1550,00 „Уан син” ООД, 1500,00 „Ший Ли” ООД, 1500,00 „Чичи 123” ООД 1600,00и „Галеон ХР” ЕООД 63668,00 лв.

В писмени обяснения от „Смеладия” ЕООД в том 1, стр.381 е отбелязано, че стоково материалните запаси се изписват по средно претеглена цена. Средно претеглената цена изравнява различните доставки и отразява реалната себестойност на наличните стоки.

От приложения дневник на сметка 304 „Стоки” за периода 01.01.2024 г. – 31.03.2024 г. в том 1, стр.407 е видно, че закупената стока, отразена по дебита на сметката е в размер на 282 350,42 лв. Извършените продажби, отразени по кредита на сметка 702 „Приходи от продажба на стоки” са в размер на 16 080,39 лв.

От приложения дневник на сметка 702 „Приходи от продажба на стоки” за периода 01.01.2024 г. – 31.03.2024 г. в том 1, стр.405 се установява, че размерът на отчетната стойност на изписаните стоки е в размер на 37 568,00 лева. Анализирайки размера на реализираните приходи и отчетната стойност на изписаните стоки, вещото лице изчисли размера на надценка за периода.

приходи	отч.с/ст	надценка лв.	надц. %
16080,39	37568,00	21487,61	57,20

За периода 01.04.2024 г. – 31.05.2024 г. няма приложена счетоводна справка, от която да се вземе информация за изчисляване на надценката.

При изготвяне на ССЕ, от счетоводството на „Смеладия” ЕООД не е оказано съдействие и не са предоставените изисканите счетоводни справки, както и справка за стоковия поток. Вещото лице е работила въз основа на документите, приложени по делото. Наличността на стоките също не може да се установи, тъй като няма база данни за наличната стока по артикули в началото на периода.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения акт съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, предвиждащ, че съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени л са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му, намира следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от

ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК, както и т.р. №5/13.12.2016г. на Върховния административен съд по т.д. №10/2016г. Актът е подписан с електронен подпис, като са представени документи, от които се установява наличието на такъв, както и подписването на акта от издалия го орган.

В тълкувателно решение - № 3/26.6.2025 г. на ВАС се прие следното:

Не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция.

Относно спазването на процесуалните правила. При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът НЕ констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Предвид установеното от събраните по делото доказателства следва да се направи извод, че не се установява твърдението на жалбоподателя за наличие на допуснати съществени процесуални нарушения при събиране и преценка на доказателствата както в ревизионното производство, така и при обжалване пред по-горестоящия орган. Извършени са, видно от преписката, всички необходими действия, въз основа на които да се изясни обективната истина. В този смисъл са подробно описаните на стр. 3 и сл. от РД процесуални действия, както и представените документи, които ги удостоверяват. Това, че не са връчени на жалбоподателя част от събраните доказателства действително би било процесуално нарушение, но в случая, доколкото в съдебното производство има правната възможност да се запознае с тях и евентуално – да ги оспори, което не е сторено, не е основание за да се приеме, че е нарушено правото му на защита до такава степен, че да доведе до извод за незаконосъобразност.

Същевременно се установява, че при извършване на тези действия е констатирано наличието на факти, които дават основание да се заключи за предпоставките по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4 ДОПК, за което представляващият на жалбоподателя е била уведомена.

Установява се, че дружеството е извършвало търговска дейност – търговия на едро с дрехи и обувки, като за целта е съхранявало стоки в два склада, в които са извършени, видно от протоколи за извършени проверки, инвентаризации на наличните стоки.

Видно от тези протоколи, неоспорени от страните по делото, вкл. и жалбоподателя, е извършена съпоставка между закупената и установената в склада стока. Констатирани са липсващи стоки, а същевременно – препродажба на други с надценка от средно 212,41 % без ДДС.

Както в ревизионното производство, така и в съдебното, не се установяват факти, от които да може да бъде обяснено липсата на стоки. Ето защо следва да се приеме, че са налице предпоставките на основание чл. 122 ДОПК и чл. 67, ал. 1 и 2 ЗДДС да се определи данъчна основа, равняваща се на стойността на тези стоки плюс надценка – равна на уследената стойност от препродажбата на установените стоки. Ето защо настоящият състав, предвид

събраните доказателства, намира, че правилно е начислен ДДС в размер на 344 014,17 лв. ДДС за данъчни периоди март, април и май 2024 г.

По отношение на ВОП. По категоричен начин се установява, видно от неоспорените от жалбоподателя документи по ревизионната преписка, че доставчиците по тях НЕ са декларирали продажби към жалбоподателя, с изключение на Stannet Monoprosopi IKE. Ето защо правилно е начислен ДДС по отношение на отразените в дневниците за покупки ВОП, в общ размер от 11 376 лв.

Нещо повече – установява се, че жалбоподателят не е водил редовно счетоводството си – така и заключението по ССЕ.

Видно и от заключението по ССЕ, което съдът цени като обективно, обосновано и пълно, е налице значителна разлика между стойността на закупените стоки и извършените продажби. Това е още един аргумент в подкрепа на изводите, че продажбите на стоки не са били счетоводно отразявани.

Същевременно не възприема становището на вещото лице относно процента надценка доколкото тя е дадена въз основа на счетоводните данни, а не се отчетени количествата липсващи стоки.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че от доказателствата се установява наличието на предпоставките по чл. 121, ал. 1, т. 2 и 4 ДОПК

Същевременно, от страна на жалбоподателя не са представени доказателства в подкрепа на твърденията му в жалбата /въпреки указаната му доказателствена тежест/, които да оборят констатациите в оспорените актове.

Ето защо съдът намира, че жалбата е неоснователна.

По разноските. На основание чл. 161 ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2(Изм. - ДВ, бр. 28 от 2014 г., отм. относно изменението с бр. 28 от 2014 г. с Решение № 13062 от 03.10.2019 г. и Решение № 5419 от 08.05.2020 на ВАС - ДВ, бр. 45 от 2020 г., в сила от 15.05.2020 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2020 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2022 г.), т. 5 от Наредбата за възнагражденията за адвокатска работа (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 14 ОТ 2025 г.) жалбоподателят би следвало да дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение, съответно на обжалваемия интерес.

Същевременно обаче, настоящият състав намира, че така начислено, възнаграждението е прекомерно, доколкото е съобразено единствено с размера на определения данък. Ето защо то следва да бъде намалено като се съобрази както фактическата и правна сложност на делото, така и извършените процесуални действия. Ето защо следва да се определи възнаграждение в размер на 2000 лв.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СМЕЛАДИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22221324001811-091-001/30.10.2024 г., мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП**,** като са установени задължения по ЗДДС общо в размер на 378 427,51 лв. и лихва от 23 918,07 лв. или общ 402 345,58 лв.

ОСЪЖДА „СМЕЛАДИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция по приходите, дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП сумата от 2000 лв. разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 1700 лв.

При невнасяне на дължимата държавна такса жалбата следва да бъде върната.